

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra RISTESTENEN

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 349. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-winterchr03val-shoot-idm140679262015440.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

↪ Men paa den anden Side af Stuen var der ingen Fred. Der sad *Kristense* ved sin Rok; men Hjulet snurrede ikke og de flittige Hænder hvilede i Pigens Skjød. Det deilige Hoved var bøiet ned mod Brystet, og de blonde Lokker skjulede hendes Kinder og de stille Taarer. Hun sad saa fordybet i sine bedrøvelige Tanker, at hun ikke bemærkede *Niels Studtmanns* Komme, før han, snigende let som en Kat, havde taget en Stol og sat sig tæt ved hendes Side. Hun saae veemodigt og alvorligt paa ham og vilde til at sige Noget; men den unge Mand lod hende ikke komme til orde. Han lagde sin Arm paa Ryggen af hendes Stol, bøiede sig mod hendes Øre og hviskede. Hvad han sagde, kunde Ingen høre uden hun; men hendes Ansigt forraadte snart, af hvad Art hans Veltalenhed var. Paa en regnfuld Sommerdag begynde Skyerne med Eet at skilles ad; en sagte Luftning bevæger dem hurtigere, Solens Øie glimter af og til frem, men formørkes atter af et ilende Slør, indtil den endelig vinder fuldkommen Seier og sender alle sin glade Straaler ud over de skinnende Marker og Skove. Saaledes vexlede ogsaa Klarhed og Mørke paa *Kristenses* Ansigt, indtil endelig hendes Kinder fik deres Rosenglød, og hendes 350 tindrende Øine med usigelig Gloede hvilede paa den elskede Beiler. Nu vaagnede Moderen, og nu taledes han ogsaa til hende.